

ОНО □ ЗНАЙ НАШИХ!

Нас інтернет вже не дивує,
Що хочеш, можна там знайти,
Й це не уява нам малює
В льоду прорубані хрести.

На що я в прорубі наткнувся? □
Зненацька бачу земляка,
Якби ішов, мабуть спіткнувся б □
Микола в річці голяка.

Від здивування подих сперло! □
Зима морозна надворі,
Та Україна ще не вмерла,
Раз є такі богатири!

А ось він, як би, при мундирі,
Козацький вус на все лице,
Розумні очі темно-сірі
Відблискують немов свинцем.

Підкреслюють характер губи,
Ледь видно зморшок глибину,
Ось так, портретом сивочубим
Вдивляється у далину.

А я за нього і радію,

І заздрю трохи в той же час,
Та про занурення не мрію,
Купатись взимку мені зась.

Якби сибірського здоров'я
Хоч невеличку частку мав
Й козацької у жилах крові,
А так □ боюся, боже збав.

Дата написання вірша: 2021-01-07